

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ



(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΠΑ ἄνωγ, συνέχισε ὁ Βάν "Ελισγγ, εἴμαι καὶ ἐγὼ σύμφωνος μετὸν ἀγαπητό μου 'Ιωνάθαν. Πρῶτεϊ νὰ ξέρετε τὰ πάντα, Θ' ἀγωνιστοῦμε ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς δώσει τὴ νίκη!...

Σώτασε γιὰ μιὰ στιγμή καὶ συνέχισε :

— Δὲν κοιμήθηκα καθόλου σχεδὸν ὅλη τὴ νύχτα. Ἐδιάβασα μὲ μεγάλη προσοχὴ τὸ «Ἡμερολόγιον» τοῦ δυστυχισμένου Χάιντεβιτς. Ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύῃ τὴν ψυχὴ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ! Ποτὲ ἀνθρώπος δὲν ἐβασανίστηκε καὶ δὲν ἐδογματίστηκε τόσο σκληρὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁποῦ θὰ ἔχετε καταλάβει λοιπόν, ὅταν εἶδα καὶ εἶσοις χρόνια ἐξοντώσαμε στὰ μέρη αὐτὰ τὸν βδελυρὸ Δράκουλα καὶ τὶς ἀδελφές του, τὸ ἔργο μας δὲν ὑπῆρξε πλήρες. Ὑπῆρχε κάποιον τέρας ἀκόμα, τὸ ὁποῖο δὲν ἐμαντέψαμε, δὲν ὑποψιαστήκαμε κἀν, τὸ ὁποῖο μᾶς διέφυγε. Ποιὸς ξέρει ; Ἴσως ὁ ἴδιος ὁ Δράκουλας νὰ φρόντισε τότε, προβλέποντας τὴν καταστροφὴν του, γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀπογόνου του αὐτοῦ καὶ ἐκδιώχτοῦ του... Τὸ ἔργο μας, ἐπαναλαμβάνω,

ὑπῆρξε ἡμιτέλες. Καὶ νὰ τοῦ ὁ Θεὸς ἀναθετῆ πάλι σὲ μᾶς τὴ συμπλήρωσι του. Ἄς ἔχοιμε λοιπὸν τὶς ἐλπίδες μας στὸν Κύριο καὶ ἄς καταστρώσουμε τὸ σχέδιό μας...

— Σὰς ἀκούει, καθηγγητά μου, πῶστε μας τί σκέπτεσθε νὰ κάνουμε, τί πρέπει νὰ κάνουμε ; ρώτησε ὁ 'Ιωνάθαν.

Ἐννοῶ νὰ πῶς νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὸ παρὰθυρο, βεβαιώθηκε πὸς τὰ κορίτσια εἶχαν ἀποκοιμηθεῖ καὶ ἀπάντησε :

— Χρειάζεται φρόνησις καὶ προσοχὴ μεγάλη. Τὸ τέρας, μετὸ ὁποῖο ἔχοιμε νὰ κάνουμε, ἔχει τὴν ποιηρὴ ἐκείνου ποὺ τὸ ἔφερε στὸν κόσμο ἄφ' ἐνὸς καὶ ἄφ' ἑτέρου τὸν πόθο τῆς ἀγρίας καὶ σκληρῆς ἐκδικήσεως.

— Ὅποτε νομίζετε, ὅτι ὁ σημερινὸς βρυκόλακος εἶνε... .

— Εἶνε ὁ γιὸς τοῦ κόμητος Δράκουλα!

— Θεέ μου! Εἶνε δυνατόν αὐτό;

— Ναι, κυρία Μίνα, ναι, κόρη μου, ἔτσι συμβαίνει δυστυχῶς.

Ἐπερωτήθηκε γιὰ λίγα δευτερόλεπτα ἀπόλυτη σιωπῇ.

Ὅλον μου ἢ καρδιές χτυποῦσαν μετὰ συγκίνηση.

Στὸ μυαλό μου στρογγυλοῦρε τώρα μιὰ τρομερὴ σκέψις, μιὰ σκέψις ποὺ μ' ἔκανε ν' ἀνατριχιάζω ἀπὸ φόβου.

Ἐνα ἐρώτημα ἔφτανε ὡς τὰ χεῖλη μου, μιὰ δὲν τολμοῦσα νὰ τὸ ἐξεφράσω.

Ὁ καθηγγητὴς Βάν "Ελισγγ τὸ ἀντελήφθη αὐτό. Μάντεψε τὴν ἀπορία ποὺ με βασάνιζε. Καὶ μοῦ εἶπε :

— Μὴ διστάσεις, παιδί μου. Πέζ μου κάθε σου σκέψις. Τί θές νὰ ρωτήσης ;

Στήριξα τότε τὰ μάτια μου στὰ διαζὰ του καὶ τοῦ εἶπα με φωνὴ ποῦτρεμε ἀπὸ συγκίνηση :

— Ξέρετε... μαντέψετε ποῖα εἶνε ἡ μητέρα τοῦ γιου τοῦ καπετὰν βρυκόλακα ;

Ὁ καθηγγητὴς κίνησε διστακτικὰ τὸ κεφάλι του.

— Αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ξέροισι, ἀπάντησε. Δὲν μποροῦμε, παρὰ μόνο σκέψεις καὶ ὑποθέσει νὰ κάνουμε πάνω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Σεῖς, παραδείγματός χάριν, τί σκέπτεσθε γι' αὐτό, κυρία Μίνα ;

Σφιγγοντας τὰ δόντια μου ἀπὸ τὴν ταραχὴν μου, ψιθύρισα ἕνα ὄνομα :

— Λουζία!...

Ὁ Βάν "Ελισγγ ἀναπήδησε.

— Ὅχι, ὄχι, ἐφρόναξε ἔπινονα. Δὲν εἶνε δυνατόν αὐτό, δὲν εἶνε δυνατόν. Πῶς σὰς ἤρθε μιὰ τέτοια σκέψις ; Ἡ καλὴ, μιὰ ἄτιχη καὶ τραγικὴ ἐκείνη κόρη ἀπέθανε ἄγνη... .

— Καὶ μετὰ τὸ θάνατό της ; ρώτησα.

— Ἀδύνατον. Δὲν γίνονται τέτοια τερατώδη πράγματα. Ἡ Λου-

ζία ἦταν παρθένος καὶ ὅταν ἀκόμα ἔγινε μιὰ ζώνεζοη, ἐξ αἰτίας τῆς μολύνσεως τοῦ τρομεροῦ Δράκουλα. Ἡ ἐκδοχὴ αὐτὴ ἀποκλείεται, ἀγαπητὴ μου κόρη. Τὸ τέρας ποὺ ἀράνισε τὴν ἑταιρία αὐτὴ καὶ ποὺ ζήτησε νὰ ἐκδιωχθῆ τὸν καπετὰν βρυκόλακα, δὲν εἶνε παιδὶ τῆς Λουζίας...

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ καθηγγητοῦ με καθυπότασαν κάπως.

Ἄνισα μὲ ἀνακούφισα.

Ἐν τοιαύτῃ ἡμῶς περιπτώσει τί σημασία ἔχουν τὰ ὄνειρα ποὺ εἶδα ; Γιατὶ με ἀπειλοῦσε ἡ Λουζία στὸν ἔθνο μου ; Γιατὶ ποὺ μολοῦσε γιὰ τὴν ἐκδίωξι τοῦ γιου τοῦ βρυκόλακα, σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ δικὸ τῆς παιδί, γιὰ ἐκδίωξι ποὺ τὴν ἐνδιέφερε τόσο, ποὺ τόσο τὴν ποθοῦσε ;

Εἶπα στὸν καθηγγητὴ Βάν "Ελισγγ τὶς σκέψεις μου αὐτὲς καὶ τοῦ ἀφηγηθῆκα τὰ ὄνειρά μου καταλεκτῶς.

Ὁ καθηγγητὴς δὲν κατεπλάγη.

— Ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένω στὴ γνώμη μου, μοῦ ἀπάντησε. Τὰ ὄνειρά σας αὐτὰ ἦσαν ἀποτελέσματα τῆς ἀγωνίας ποὺ σὰς κατεῖχε καὶ ἐπίδρασις κακῆ ἐπάνω σας τοῦ καταραμένου βρυκόλακα. Μὴ ἀνησυχίητε λοιπὸν ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτῆ. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀνησυχίη, καὶ ἰδιαίτερώς ἐμένα, εἶνε ἡ περὶ τῶν μικρῆς μου ἐγγονῆς...

— Τί ἐννοεῖτε, κύριε καθηγγητά ;

— Τὸ τέρας αὐτὸ ξέρεϊ ποῖα εἶσθε. Ξέρεϊ ὅτι ὑπῆρξετε ἄλλοτε αἰτία τῆς ἐξοντώσεως τοῦ πατέρα του καὶ σὰς μισεῖ θανάσιμω καὶ σχεδιάζει τὸν θάνατό σας. Φαίνεται ἡμῶς —καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶνε τὸ τρομερὸ καὶ τερατώδες— φαίνεται, λέγω, πὼς ἡ παρθενικὴ ὄμορφιά τῆς λατρευτῆς μου ἐγγονῆς

τὸν ἐγοῦητευσε, ξύπνησε μέσα του ἀμαρτωλοῦς πόθους. Τὴν ποθεῖ... Γι' αὐτὸ παρουσιάζεται στὰ ὄνειρά της, γι' αὐτὸ τόλμησε νὰ παρουσιαστῆ ἐμπρὸς της στὴ δεινροστοχία, ὅπως μοῦ διηγηθήκατε. Ἡ ἐγγονὴ μου δὲν ξέρεϊ τί εἶδους τέρας εἶνε ὁ γοητευτικὸς αὐτὸς νεός. Δὲν ξέρεϊ πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα βρυκόλακα, ἕνα ζόνεζο, ἕνα αἰμοπότη. Καὶ ἴσως —Θεέ μου!— νὰ τὸν ἔχη συμπάθησι. Θὰ ἐξασκη τρομερὴ ἐπιπορὴ ἐπάνω της. Καὶ πρέπει νὰ τὴν προφυλάξουμε, νὰ τὴν καταστήσουμε προσεκτικῇ. Πῶς ὁμοῦς ;...

— Ἄν τῆς λέγαμε ἕνα μέρος τῆς ἀληθείας ; ρώτησα.

— Αὐτὸ εἶνε ἴσως τὸ καλύτερο. Ἡ ἀλήθεια ὀλόκληρη ἢ ἐν μέρει. Θὰ τρομάξῃ, θὰ σαραχθῇ, μιὰ εἶνε προτιμώτερο αὐτό, παρὰ νὰ τὴν ἀντιρροῦσιν μιὰ μέρος στὴν φοβικτὴ κατάστασι τῆς ἄτιχης Λουζίας.

— Τὰ κορίτσια, ἐξήγησα στὸν Βάν "Ελισγγ, δὲν ἀγνοοῦν ἐντελῶς τὰ πράγματα. Κάτι ξέροιν, κάτι ἔχουν μαντέψει. Κι' ἐγὼ ἀκόμα τοῦς εἶπα πλαγίως διάφορα πράγματα, γιὰ νὰ τὰ καταστήσω προσεκτικὰ.

— Τόσο τὸ καλύτερο. Θὰ μποροῦσιν ἔτσι νὰ τὰ διαφωτίσωσι. Χωρὶς νὰ τὰ τρομάξωσι. Κι' ὡς ὁμοῦς

δὲν πρέπει νὰ χάνοιμε καιρό. Πρέπει νὰ μὴ μεινοῦμε περισσότερο στὴν ἐταιρία αὐτῆ. Θὰ χιτηθήσομε καλύτερα τὸν βρυκόλακα μέσα στὸν ἴδιο του τὸν πύργου. Τί λέτε σεῖς, 'Ιωνάθαν, γι' αὐτό ;

— Συμφωνῶ ἀπολύτως μαζί σας, καθηγγητά μου. Θὰ σὰς ἐπρότεινα μάλιστα γὰρ τέτοιο, ἀλλὰ ἤθελα νὰ συνέλθετε προηγουμένως ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες ποὺ περῶσατε.

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, ἀλλὰ εἶμαι ἐντελῶς καλὰ πλέον. Ἐντελῶς, ἐντελῶς καλὰ καὶ ἔτοιμος γιὰ δράσι. Ὅποτε ἄς μὴ χάνοιμε καιρό. Πότε λέτε νὰ ξεκινήσομε ;

— Ὅποτε θελήσῃτε σεῖς, καθηγγητά μου.

— Αἴθριο, Συμφωνεῖτε ;

— Ἀπολύτως.

— Ἐντομεταξὺ, θὰ μιλήσομε σήμερα, ἐγὼ καὶ ἡ κ. Μίνα, στὶς δύο μικρὲς δεσποινίδες. Θὰ τὶς καταστήσομε ἐνημέρες καὶ προσεκτικὲς καὶ συγχρόνως δὲν θὰ πάροισιν νὰ τὶς ἐπιβλέποισιν, γιὰ κάθε ἄνευχομένο. Ὁ κακότηχος Χάιντεβιτς μᾶς δίνει στὸ «Ἡμερολόγιόν» του ἀρκετὲς πληροφορίες γιὰ τὶς συνήθειες τοῦ βρυκόλακα, καθὼς καὶ γιὰ τὸ μέρος ποὺ κρύβεται καὶ κοιμάται τὴν ἡμέρα. Ἐλπίζω ἔτσι νὰ μὴ διακολενοῦμαι νὰ τὸν βροῦμι καὶ νὰ τὸν ἐξοντώσομε...

Ὁ καθηγγητὴς σώτασε γιὰ μερικὰ λεπτά καὶ στήριξε τὸ κεφάλι του στὸ χεῖρι του.

(Ἀκολουθεῖ)

